

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321200034
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8321200034.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: U. S. S., so sídlom A. XX, I., U.: XX XXX XXX, právne zastúpeného JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: Z. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., D. X, o zaplatenie XXX,XX Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 6Csp/4/2021-82 z 15.04.2021 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 270,97 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 74,58 eur od 09.01.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 53,58 eur od 07.02.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 54,56 eur od 10.03.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 44,70 eur od 07.04.2018 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,55 eur od 08.05.2018 do zaplatenia; druhým výrokom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a tretím výrokom o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená spotrebiteľská zmluva o poskytovaní verejných služieb s programom M. spolu s jej dodatkom s viazanosťou 24 mesiacov, pričom predloženými faktúrami č. XXXXXXXXXX na sumu 74,58 eur, č. XXXXXXXXXX na sumu 53,58 eur, č. XXXXXXXXXX na sumu 54,56 eur, č. XXXXXXXXXX na sumu 44,70 eur a č. XXXXXXXXXX na sumu 43,55 eur bolo preukázané poskytnutie služieb právnym predchodcom žalobcu v prospech žalovanej v celkovej výške 270,97eur, ktorú sumu žalovaná žalobcovi neuhradila, preto v tejto časti žalobe vyhovel a žalovanú zaviazal k úhrade označenej sumy spolu so zákonným úrokom z omeškania z jednotlivých súm vyplývajúcich z vyššie označených faktúr. Aktívna legitímácia žalobcu bola preukázaná oznámením o postúpení pohľadávky z 22.07.2020. Na druhej strane zamietol žalobu v časti zaplatenia sumy 302,15 eur plynúcej z fak. č. XXXXXXXXXX predstavujúcej právnym predchodcom žalobcu žalovanej vyfakturovanú zmluvnú pokutu, lebo mal za to, (i) že tá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa - žalovanej, ako to predpokladá ust. § 53 ods. 1 Obč. zák. V tomto prípade sa jednalo dokonca o dojednanie, ktoré obmedzuje žalovanú na jej právach, ktoré jej vyplývajú priamo zo zákona o elektronických komunikáciách. Nárok na zmluvnú pokutu okrem prípadu porušenia povinností na strane účastníka - žalovanej tým, že včas a riadne neuhradí svoj splatný záväzok voči žalobcovi, je

dojednaný aj pre prípad ukončenia zmluvného vzťahu zo strany žalobcu formou výpovede počas doby viazanosti, pre prípad zmeny poskytovateľa telekomunikačných služieb, čím zo strany žalobcu dochádza k značnému zásahu do jeho práv, nakoľko uplatnenie týchto zákonných práv zo strany žalovanej je sankcionované zo strany žalobcu zmluvnou pokutou a (ii) že dojednanie o zmluvnej pokute je súčasťou formulárovej zmluvy vyhotovenej právnym predchodcom žalobcu, a teda bola sporná aj skutočnosť, či vôbec žalovaná mala možnosť privodiť jeho zmenu, nakoľko žalovaná tým, že podpísala zmluvu, keďže mala záujem o poskytovanú službu, musela prijať aj ostatné podmienky zmluvného vzťahu určené dodávateľom vrátane ustanovení o zmluvnej pokute. Takéto dojednanie zmluvnej pokuty preto nebolo možné považovať ani za individuálne dohodnuté v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zák. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 2 Obč. zák.). O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu. Takto ustálený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa ustanovení § 524 ods. 1, 2, § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1-3, 5, § 54 ods. 1,2, § 544 ods. 1,2, § 3 ods. 1, § 39, § 517 ods. 1, 2 Obč. zák., § 44 ods. 1, 2, 4, 9, § 43 ods. 12 zák. č. 351/2011Z.z., § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007Z.z., § 3 nar. vlády SR č. 87/1995Z.z.; výrok o trovách konania podľa ustanovenia § 255 ods. 1, 2 CSP.

3. Tento rozsudok včas podaným odvolaním v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci napadol žalobca. Odvolateľ súdu prvej inštancie vytýka, že ten nesprávne posúdil, že dojednaná zmluvná pokuta spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi stranami v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky, keď vôbec nezohľadnil regresívny spôsob jej určenia, ktorý je priamo úmerný dodržaniu povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu. Súčasne sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie o neindividuálnom dojednaní zmluvnej pokuty. Navrhol rozsudok v ním napadnutej časti zmeniť a žalobe aj v ostatnom vyhovieť a súčasne uplatnil trovy konania.

4. Žalovaná sa ku podanému odvolaniu nevyjadrila.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383, § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok je v napadnutej časti vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

6. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

8. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce

aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné.

10. Súd prvej inštancie náležite posudzoval právny vzťah ako vzťah spotrebiteľský, ktorý vznikol z titulu zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 10.08.2017. Vo vzťahu k dojednanej zmluvnej pokute správne poukázal na dojednané zmluvné podmienky vyplývajúce z dodatku k tejto zmluve. Dospel k správneému záveru, že uvedené dojednanie zmluvnej pokuty pre prípad porušenia zmluvných povinností zo strany žalovanej spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej. Žalobca totiž právo na zaplatenie zmluvnej pokuty odvodzuje od porušenia povinnosti včas a riadne platiť za služby a nesplnenie povinnosti žalovanej zotrvať po určitú dobu vo vzťahu, čo je neakceptovateľné. Rovnako neobstojí poukaz žalobcu na to, že zohľadňoval časový aspekt porušenia povinností s klesajúcou sumou zmluvnej pokuty. Je potrebné si uvedomiť, že nie každé prípadné porušenie povinností je rovnakej intenzity, významu a následkov. Porušením povinností pritom nemôže byť využitie oprávnení daných zákonom, či dohodou. Značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spôsobuje aj to, že zmluvná pokuta bola dojednaná len pre prípad porušenia povinností žalovanou. Vo vzťahu k degresívnej zmluvnej pokute odvolací súd uvádza, že sankcia spočívajúca v degresívnej zmluvnej pokute vždy musí zodpovedať nie len času a rozsahu porušenej povinnosti, ale aj charakteru porušenia povinnosti a závažnosti porušenej povinnosti a zároveň sa odvíjať aj od skutočnej a reálnej ujmy, ktorá porušením povinností vznikne. V predmetnom prípade sa nejedná o individuálne dojednanie zmluvnej podmienky, ale o formulárovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorej obsah žalovaná ovplyvniť nemohla. Ustanovenia o zmluvnej pokute tvorili predtlač dodatku k zmluve bez možnosti voľby jeho prijatia alebo odmietnutia. Vzhľadom na charakter tohto dojednania a jeho začlenenia v texte dodatku zmluvy, nemôžu byť žiadne pochybnosti, že zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. O takéto individuálne ustanovenie by sa jednalo vtedy, keď by práve takáto časť dohody bola výsledkom dojednania zmluvných strán. O individuálnom dojednaní však nemožno hovoriť v prípade, keď si zákazník zvolí určitú formu záväzku, avšak musí prijať celý súbor opatrení a dojednaní ustanovených v zmluve, všeobecných podmienkach a cenníku, minimálne ich nemôže vylúčiť.

11. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavom výroku ako vecne správne potvrdil, keď tento správne rozhodol i o nároku na náhradu trov konania. Aj v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na správne a úplné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v časti trov konania.

12. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešná bola žalovaná, ktorej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadrila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

13. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).